XXV Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 8,16-18): Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej garncem ani nie stawia pod łóżkiem; lecz stawia na świeczniku, aby widzieli światło ci, którzy wchodzą. Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie było poznane i na jaw nie wyszło. Uważajcie więc, jak słuchacie. Bo kto ma, temu będzie dane; a kto nie ma, temu zabiorą i to, co mu się wydaje, że ma».

«Stawia (lamp?) na ?wieczniku, aby widzieli ?wiat?o ci, którzy wchodz?»

Rev. D. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiejsza Ewangelia, choć tak krótka, bogata jest w tematy, które przyciągają naszą uwagę. Po pierwsze, “dać światło”: wszystko jest oczywiste w oczach Boga! Drugi ważny temat: Łaski są połączone, będąc wiernym jednej przyciągamy inne: «Gratiam pro gratia» (J 1,16). W skrócie, tak się mówi o rzeczach boskich i trwałych w języku ludzkim.

Światło dla tych, którzy wchodzą do Kościoła! Przez wieki chrześcijańskie matki w zaciszu uczyły swe dzieci jasnymi słowami, ale przede wszystkim ze “światłem”, o dobrym przykładzie. Również siały z typową ludową mądrością ewangeliczną prawdę wyrażoną w wielu przysłowiach pełnych mądrości i wiary. Jedno z nich to: «Oświetlić, ale nie oślepić». Święty Mateusz mówi nam: «(...)aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie» (Mt 5,15-16).

Nasz rachunek sumienia na koniec dnia można porównać do sklepikarza, który sprawdza stan kasy, aby zobaczyć owoce swojej pracy. Nie zaczyna od pytania: —Ile straciłem? Ale raczej: —Co zarobiłem? I zaraz potem: —Jak mogę jutro zarobić więcej, co mogę zrobić, aby polepszyć wynik? Podsumowanie naszego dnia kończy się dziękczynieniem, i dla kontrastu, aktem bólu miłości. —Żałuję, że nie miłowałem bardziej i jestem pełen nadziei, że jutro będę mógł przypodobać się bardziej Naszemu Panu, który zawsze mnie widzi, jest przy mnie i tak bardzo mnie kocha. —Chcę dać więcej światła i zmniejszyć dym z ognia mojej miłości.

W czasie rodzinnych wieczorów rodzice i dziadkowie kuli —i kują nadal— osobowość i pobożność dzieci dziś, a dorosłych jutro. Warto! To pilne! Maryja, Gwiazda poranka, Dziewica świtu poprzedzającego Światło Słońca —Jezusa— prowadzi nas i podaje nam rękę. «Błogosławiona Dziewica! Nie zgubi się nigdy ten, na którego spojrzałaś» (Święty Anzelm).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Panie Jezu Chryste, nasz najsłodszy Zbawicielu, racz sam zapalić nasze lampy, by bezustannie błyszczały w Twej świątyni i oświetlały naszą ciemność» (Święty Kolumban, mnich)

- «Świeca może dawać światło tylko wtedy, kiedy spala ją płomień. Byłoby bezużyteczne, gdyby wosk nie żywił ognia. Pozwólcie, by Chrystus płonął w was, nawet wtedy, gdy oznacza to poświęcenie i poddanie się» (Benedykt XVI)

- «Między naszym życiem duchowym i dogmatami istnieje organiczna więź. Dogmaty są światłem na drodze naszej wiary; oświecają ją i nadają jej pewność. I na odwrót, jeśli nasze życie jest prawe, to nasz rozum i nasze serce są otwarte na przyjęcie światła dogmatów wiary» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 89)